

לקראת שבת

ע"י מרכז חב"ד לדוברי עברית – הרב ישראל לנדא (905)709-7770 / Fax: (905)709-7917

החושך נועד להגביר אור

יש בני-אדם שחייהם מסתיימים עם פטירתם, ויש מי שדווקא אחרי פטירתם מתברר מה חוללו ועד כמה הם מוסיפים להשפיע על העולם. שנה לפיגוע בבית-חב"ד במומביי

בשבוע הבא תימלא שנה לפיגוע הרצחני בבית-חב"ד במומביי, שהסעיר בשעתו את העולם כולו. זו הייתה שנה כואבת מאוד למשפחותיהם של ששת הקרבנות – הולצברג, טייטלבוים, קרומן, אורפז ושוורצבלט-רבינוביץ' הי"ד – אך מתוך הכאב והאובדן הנורא גם מתנשא לפיד גדול של אמונה ועוצמה.

שמה של פרשת השבוע מבטא את הניגודיות הזאת. הפרשה מספרת על פטירתה וקבורתה של שרה אימנו, ובכל-זאת היא נקראת חיי-שרה. כי דווקא אחרי פטירתה של שרה אנחנו יכולים לראות את מלוא משמעותם של חיייה. יש בני-אדם שחייהם מסתיימים עם פטירתם, ויש מי שדווקא אחרי פטירתם מתברר מה חוללו ועד כמה הם מוסיפים להשפיע על העולם.

חיים בלבנות

שלוחי חב"ד במומביי, הרב גבריאל ורעייתו רבקה הולצברג הי"ד, נמנים עם הסוג השני. גם בחייהם הם עסקו ביצירת חיים, בהחייאת סביבתם ובהחדרת רוח-חיים יהודית בלב כל מי שבא איתם במגע. אלפים שזכו להתארח בבית-חב"ד, שהקימו השלוחים בעשר אצבעותיהם, מספרים על הכוח והיעידוד שקיבלו שם. הרב גבי ורעייתו שפעו אהבה, אמונה, שמחה ואופטימיות אין-סופית.

אבל דווקא לאחר פטירתם הטרגית הם חיים שבעתיים. הם חיים בליבם של אלפי יהודים, שהפכו את האירוע הנורא לכוח מניע. אין-ספור יהודים קיבלו עליהם החלטות טובות בעקבות הזעזוע שחשו באותם ימים קשים. רבים רואים בהם דמויות מופת של אהבת-ישראל טהורה, והם מנסים ללכת בדרכם. במקומות רבים בעולם הוקמו מוסדות או נעשו יוזמות לזכרם ולעילוי-נשמתם. החיים האמיתיים שלהם מוסיפים אפוא להתקיים ולהוליד חיים חדשים.

במשך השנה הזאת הצטרפו למעגל השליחות מאות זוגות צעירים חדשים. לא רק בית-חב"ד במומביי אויש מחדש, בזוג צעיר שיצא להמשיך את אשר התחילו בני-הזוג הולצברג. מאות נקודות חדשות בארץ ובעולם הוארו באור של אמונה ואהבת-ישראל. רבים מאותם זוגות צעירים העידו שדווקא האירוע הנורא במומביי העניק להם את הדחיפה לקפוץ למים, בלי להירתע מהקשיים הרבים.

חסידות חב"ד הבהירה כבר באותם ימים כואבים כי הטרור לא ירתיע אותה מלפעול להפצת האור והקדושה. התשובה לחושך היא תוספת אור, והתגובה על הרוע היא הגברת הטוב. הכאב נהפך לכוח מניע להעצמת מפעל השליחות, להרחבתו ולהכפלתו. וזה בדיוק מה שקרה בשנה האחרונה, והתנופה גוברת והולכת.

חיבור סמלי

זו הדרך הסלולה שביסס הרבי מליובאוויטש כל שנות הנהגתו. הוא חינך ולימד כי החושך אינו יכול לנצח את האור, וכי מעט אור דוחה הרבה חושך. כל מכשול והפרעה אינם אלא אתגר שנועד להפיק מהאדם כוחות מחודשים ולעורר אותו לפעול במשנה מרץ ועוצמה. כל קושי אינו אלא ניסיון, שמטרתו הפנימית להביא התעלות והתחזקות, בבחינת נס להתנוסס.

השילוב הזה יבוא לידי ביטוי בערב המיוחד שיהיה אי"ה בשבוע הבא בכפר-חב"ד (ישראל), בדיוק במקום שממנו יצא מסע ההלוויה של הקדושים, ברחבת בית אגודת חסידי חב"ד (770). זו הייתה בקשת המשפחה, שדווקא המקום שהיה בשנה שעברה זירת בכי ומספד, יהיה השנה מנוף של התחזקות והתעצמות. כמה סמלי, שבדיוק במוצאי יום-השנה לעקדת ההורים, ימלאו שלוש שנים לבנם יקירם, אוד מוצל מאש, מוישי, ייבדל לחיים טובים וארוכים, ויתחיל חינוכו לעול תורה ומצוות בטקס ה'תספורת' המסורתי והנחת פאות הראש.

זו דרכו של העם היהודי, שדווקא מתוך הכאב והצער באה הצמיחה הגדולה ביותר. וכך מאמינים אנו באמונה שלמה, כי דווקא מתוך הגלות הארוכה והמרה תצמח בקרוב ממש הגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקנו.

עם הלוח ביד

שבת מברכים - בשבת זו בין קריאת התורה לתפילת מוסף נאמר את "ברכת החודש" בכל שבת שלפני ראש-חודש תיקנו חז"ל להכריז ולהודיע על הימים בהם יחול ראש חודש ואף על הזמן המדויק של מולד הלבנה אנו מוסיפים ברכה לחודש הבא עלינו לטובה ומבקשים מה' שיחדשהו לחיים ולשלום, לששון ולשמחה, ולישועה ונחמה.

ראש חודש כסלו יחול בימים שלישי ורביעי. **ר"ח כסלו יום הודיה** - בשנת תשל"ח (1978) עברה עדת החסידים תקופה קשה כאשר הרבי לקה בהתקף לב תוך כדי שמחת ההקפות בשמחת תורה, מצבו הבריאותי של הרבי היה מסוכן ונמשך עד ראש חודש כסלו. ביום זה יצא הרבי לראשונה מחדרו ושמחת הקהל לא ידעה גבולות. מאז נקבע יום זה ליום נתינת שבח והודיה להקב"ה.

מסיבת חנוכה למבוגרים

יום שלישי (נר חמישי של חנוכה)
15 בדצמבר 2009, בשעה 8 בערב
במרכז חב"ד, 770 Chabad Gate

בתכנית:

* שירי חג

* הדלקת נרות חנוכה

* כיבוד קל – מאכלי החג

חיים גולדנברג – מנטליסט, במופע מרתק:

Voyage to your Mind

דמי השתתפות: \$10 בהזמנה מראש (\$12 בדלת)

לרכישת כרטיסים: (905) 709-7770

מזל טוב למשפחת ברזנוגר להולדת הנכדה מרים-טובה

הדלקת נרות: 4:37PM

צאת השבת: 5:39PM

תפילה שנענתה

זה סיפור מעורר השתאות על השגחה פרטית מופלאה, שכמותה זוכים לראות שליחי תבי"ד ברחבי תבל. את הסיפור הזה מספר הרב שלמה וילהלם, שליח הרבי בעיר ז'יטומיר שבאוקראינה.

תחילתו של הסיפור בשנת תשי"ס. הרב וילהלם מבקר בלונדון לרגל שמחה. אשתו של אחד ממכריו פונה אליו בבקשה – להתחקות על שורשי משפחתו בכפר קטן ונידח, נצ'וריישקה שמו.

בשובו של הרב וילהלם לאוקראינה, יצא עם עוזרו המסור, מוויטיקי הקהילה, הרב הירש שרייבמן, אל הכפר הזה, שבקושי ידע על קיומו. הוא מצא כי הכפר שוכן במרחק כמה עשרות קילומטרים מברדיצ'ב, סמוך לעיירה רוז'ין. בבואו לכפר חיפש את בית-הקברות היהודי, ושם אכן גילה את שמות קרוביה של האישה ותיעדס, כפי שביקשה.

כשסיימו את עבודת התיעדס אמר הרב וילהלם לעוזרו, שאם כבר הגיעו לכפר, עליהם לחפש יהודים. הם פגשו כפרי זקן ושאלו אם יש במקום יהודים. לשמחתם נענה הזקן כי יש בכפר אישה יהודייה, זקנה מאוד, ומסר להם את כתובתה.

כשנכנסו הרב וילהלם ועוזרו לחצר הבית, מצאו שם גבר ואישה צעירים, ועמם תינוקות. הם התחילו לשוחח והתברר כי הם אח ואחות, נכדיה של הסבתא השוכנת חולה בתוך הבית, והילדה היא בתה של האחות. השניים אמרו כי ככל הנראה אלה שעותיה האחרונות של הסבתא.

ביראת-כבוד הכניסוהו הנכדים פנימה. הסבתא שכבה במיטתה מעורפלת למדי, אולם מיד כשהחל הרב לדבר אליה ביידיש והיא זיהתה כי הוא רב, החלה לענות לו בהתרגשות. כל אותה עת עמדו הנכדים נדהמים למראה עיניהם, בעוד הרב מעורר בה זיכרונות על מושגים יהודיים בסיסיים, והיא נענית לו בשמחה בסיסים הביקש השאיר להם הרב חומר לקריאה בענייני יהדות.

עוד באותו ערב התקשר עוזר הרב אל הנכדים, ושמע כי הסבתא נפטרה זמן קצר לאחר שעזבו. הוא רתם מיד את כל הנוגעים בדבר, ודאג שיקברו אותה כדת וכדין בבית-העלמין היהודי.

עברו שש שנים. השנה היא תשס"ו. בבית-ספר תבי"ד בז'יטומיר נערך ערב נשים בנושא התפילה. המרצה, הגב' רבקה נימוי, ממשפחות השלוחים במקום, הרצתה בנושא, ולאחר מכן שאלה אם יש למישהי מהנוכחות סיפור על תפילה שנתקבלה.

"ותמת שְׁרָה, בְּקָרִית אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן...". כשהיא בת 127 שנה. למשמע הידיעה על מות אשתו נזעק אברהם ממקום מושבו בבאר שבע והגיע מיד לחברון. לאחר שנשא דברי הספד על אשתו החל לדאוג למקום ראוי לקבורתה. לצורך זה פנה אל בני חת וביקשם: "גֵּר-וְתוֹשֵׁב אֲנִי, עִמָּךְ; וְתָנוּ לִי אֶחָזֶת-קֶבֶר עִמָּךְ, וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְפָּנֶיךָ". אנשי שיחו ידעו להעריך את גדלותו. "נְשִׂיאָ אֶלְקִים אֲתָהּ בְּתוֹכָנוּ בְּמַבְחָר קֶבְרֵינוּ, קֶבֶר אֶת-מֵתְךָ...". האמת היא שלאברהם היה יעד מוגדר - המערה בה נטמנו כבר אדם וחיה.

כעת ניצל אברהם את תמיכתם של בני חת לצורך המשא ומתן עם בעליו של המקום - עפרון בן צוחר. בתחילה נכנע עפרון ללחץ הקהל והיה מוכן לתת לאברהם את הקרקע בחינם, אך לבסוף אמר לאברהם: "אֲדֹנָי שְׁמִיעֵנִי, אֲרָךְ אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל-בָּרָד וְיָבִינְךָ מִה-הוּא? וְאֶת-מֵתְךָ, קֶבֶר". אברהם נענה לתנאי המכירה ורכש לעצמו את מערת מכפלה.

בחירת כלתו של יצחק

בשלב זה נפנה אברהם לדאוג לנישואי בנו, יצחק. לשם כך הוא שולח את עבדו אליעזר אל משפחתו שהתגוררה בארם-נהריים. הוא משיב את אליעזר שיקח דווקא מבנות משפחתו ולא מבנות כנען ולכשימצא אשה, יביאה אל בנו יצחק, כדי שלא יאלץ לצאת ולדור מחוץ לארץ המקודשת, אותה נתן האלוהים לאברהם.

בקפיצת הדרך הגיע אליעזר, כשאיתו עשרה מגמלי אדונו טעונים בכל טוב, אל ארם-נהריים. הוא התפלל לה' שיעזור לו, והחליט לקבוע לעצמו סימן: "וַיְהִי הַנֶּעְרָה, אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיהָ הֵטִי-נָא כַדָּךְ וְאֶשְׂתָּהּ, וְאֶמְרָה שְׂתָהּ, וְגַם-גְּמֻלְיָךְ אֶשְׂקֶה--אֵתָהּ הַכֹּהֵן (ברות), לְעִבְדְּךָ לִיצְחָק". טרם גמר לדבר ורבקה בת בתואל באה אל הבאר. אליעזר פנה אליה "הֲגִמְיָאִינִי נָא מְעַט-מִים מִכַּדְּךָ". להפתעתו היא ניגשת ללא אזהרה ומביאה מים עבורו, ומבלי שירמזו לה - גם עבור הרגלים. אומר הבן אליעזר שאלוקים עשה לו נס וזימן לו את הנערה המתאימה. הוא נתן לה מתכשיטי הזהב שהיו באמתחתו וביקש לבוא לביתה ולדבר עם משפחתה על אודות השידוך עם יצחק.

בבית בתואל

רבקה רצה אל ביתה וסיפרה על האורח מארץ כנען. כשראה אחיה, לבן, את התכשיטים היקרים שקיבלה, רץ אל האורח כשרוח תאוות הממון אוחות בו, קיבלו בסבר פנים יפות ודאג לגמלו. אביו, בתואל, מצטרף אליהם, והשניים שומעים בסקרנות רבה את סיפורו של האורח. אליעזר מספר להם על גדלותו של אברהם ועושרו, וכי בן נולד לו ולשרה לעת זקנתם והוא היורש את כל הונו. לאחר מכן סקר על קורותיו במשך היום ומעשיה הנפלאים של רבקה שהתאימו להפליא לסימני הבחירה שקבע לעצמו.

לבסוף פנה אליהם: היות ואתם ממשפחתו של אברהם ומצאתם חן בעיני החלטתי להציע בפניכם את השידוך. אם תסרבו אפנה לשאר בני המשפחה שיים אליעזר את דבריו, לא לפני שהזכיר את התנאי הכרחי שהציב אברהם לשידוך, והוא שהנערה תלך למקום מגוריו של החתן. לבן ובתואל אינם מהססים לרגע. הם רואים בכל הסיפור המופלא גזירה ואות משמים: "מִהָ יָצָא הַדָּבָר... הִנֵּה-רַבְקָה לְפָנֶיךָ, קַח וְלָךְ; וְהִיא אִשָּׁה לְבֶן-אֲדֹנֶיךָ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה'". לשמע הסכמתם הוציא אליעזר כלי זהב וכסף ונתנם לרבקה, ולמשפחתה הביא ממבחר פירות הארץ.

למחרת בבוקר כשאליעזר ביקש ללכת עם הכלה לבית אדונו עיכב בעדו האח לבן "תֵּשֶׁב הַנֶּעֱרָה אִתְּנוּ יָמִים אוֹ עֶשְׂרֵת (עשרה חודשים); אַחֵר, תֵּלַךְ", אך אליעזר אינו מסכים ומפציר בהם "שְׁלַחוּנִי, וְאֶלְכָה לְאֲדֹנָי". אי לכך החליטו לשאול את פיה של רבקה בעצמה וזו הסכימה לצאת מיד. יצאו כל הקרובים אל שער העיר ונפרדו מרבקה כשהם מברכים אותה: "אֲחֻתְנוּ, אֵת ה' לְאֶלְפֵי רַבְקָה; וַיִּירֶשׁ זֶרְעֶךָ, אֶת שְׁעַר שְׂנְאָיו"

נישואי יצחק

ביוצאו להתפלל תפילת מנחה בשדה ראה יצחק מרחוק שיירת גמלים. כשהתקרבו הבחין באליעזר אשר סיפר לו את כל קורותיו. "וַיִּיָּקֶח אֶת-רַבְקָה וְהָיָה-לוֹ לְאִשָּׁה, וְנֶאֱמָרָה; וַיִּנָּחֵם יִצְחָק, אֶחְרֵי אִמּוֹ".

הסתלקותו של אברהם אבינו

אחרי 175 שנה נפטר אברהם - "ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה...". בניו, יצחק וישמעאל, דאגו לקבורתו במערת המכפלה אשר בחברון.

ידענו דבר על זהותנו היהודית, וודאי שלא היה לנו שמץ של מושג על משמעותה.

הסבתא, בתיא פובולצקיה שמה, לילדת 1912 (תער"ב), הייתה אישה טובה ומסורה. היא חייה כל ימיה בין גויים ונוצרים, אשר היו ידידיה הטובים, ולא נראתה שונה מהם. ברבות הימים עברתי להתגורר בעיר אחרת, ושם נישאתי ונולדה לי הילדה הזאת. גם אז נשארנו בקשר חם עם הסבתא, והשתדלנו לבקרה לעיתים תכופות.

הסבתא האריכה ימים, אולם בשעות שקדמו לפטירתה אירע מאורע מפתיע ומפליא, ועל כך אני רוצה לספר.

בוקר אחד טלפן אלי אחי, המתגורר בעיר אחרת, והזעיק אותי לבוא עמו מיד אל הסבתא. מפי הרופא ומהמטפל הצמוד שלה קיבל מידע כי כדאי שנמהר לבוא בטרם יהיה מאוחר. הגענו מיד לביתה של הסבתא, ולקחתי עמי את בתי, אז מיטתה, מדוכדיכים וכואבים. ניסינו לדבר עמה, אך היא ענתה לנו בקושי רב. נשימותיה היו כבדות ומלוות שיעול עמוק.

לפתע פנתה אלינו והחלה לדבר במהירות ובנחישות, שלא לפי כוחותיה, מגבירה את קולה במאמץ עילאי. ראה היה כי העניין נוגע לליבה מאוד. הדברים שאמרה הממו אותנו. "כל השנים הסתרתי את עובדת היותנו יהודים", אמרה. "חששתי שנהיה שונים ומוזרים בעיני הציבור. אולם עתה אני מבקשת מכם דבר אחד: אנא, קברו אותי אך ורק בקבורה יהודית בבית-העלמין היהודי".

בסיום דבריה השתקה הסבתא. ניכר היה שהדברים עלו לה במאמץ רב, אולם שלווה הייתה נסוכה על פניה, כאילו אבן כבדה נגולה מעל ליבה. בשלב זה יצאנו לחצר, לדון בבקשתה. ואז כמו מן השמים, דלת החצר נפתחה ונכנס רב מזוקן, וביקש לדבר עם הסבתא. ברגע הראשון היינו בטוחים כי הסבתא הזמינה את הרב, אולם כשראינו את התרגשותה העצומה מביקורו, הבנו כי היינו עדים לצירוף מקרים נדיר ומופלא.

לא עברה שעה קלה מאז שעזב הרב את הבית והסבתא השיבה את נשמתה ליצורה. אנשיו של הרב עסקו בקבורתה, והיא זכתה להיקבר בבית-העלמין היהודי, כפי שביקשה.

המאורע גרם לי להתעניין ביהדות, התקדמתי הרבה מאז, והחלטתי לרשום את בתי לבית-הספר היהודי כאן, סיימה האם את סיפורה המרגש.

הרב וילהלם היה נפעם לראות את יד ההשגחה, שכיוונה אותו לסייע לאישה יהודייה לבוא לקבר ישראל, ובעקבות זאת להחזיר משפחה שלמה לחיק היהדות.

לרגע השתררה שתיקה, ואז, בהססנות-מה, קמה אחת האימהות. היא הציגה את עצמה בשמה, נטליה פוגורוי, אם לילדה חדשה בכיתות הצעירות, והתחילה לספר:

קורא נכבד, אנו מקווים שאתה נהנה לקרוא את החומרים של גיליונות "לקראת שבת".
תן יד להפצת הגליון וצורף לרשימתינו גם את חבריך.